

Vedran Volarić

SLIJEPAC

Oduvijek sam živio u tami. Ljudi kažu kako nije loše živjeti sa četiri osjetila; opip fantastičan – tek što dotaknem nekome lice, stvaram sliku te osobe; okus magičan – čim površno jezikom okusim hranu, znam u potpunosti kakav će okus imati; njuh nevjerojatan – mogu na daljinu raspoznati svoju okolinu; dok je sluh jedan sasvim novi svijet – žubor je voda, pucketanje je vatra, zviždanje je vjetar, rominjanje je kiša, brujanje su vozila, strojevi i aparati, glasovi su ljudi i životinje.

Bio sam uzbuđen kada su me informirali da ću biti prvi koji će nakon tame progledati. Potom me počinjao progoniti osjećaj tjeskobe koja je ubrzo izrasla u nesigurnost, a nesigurnost u strah.

Čak i sada, dok stojim pokraj velikog prozora, mogu osjetiti kako mi srce brzo kuca.

Na dan operacije tata mi je prišao dok sam se nalazio ispred kuće. Pričekao je sa mnom dolazak taksija. Pozdravio me kada sam sjeo u stražnji dio auta. Poručio mi je neka se dobro zavežem kako ne bih ispao iz vozila. Toliko je bio uvjeren da će operacija uspjeti, da nije ni pošao sa mnom. Umjesto toga, uputio se u radionicu.

Nevjerojatna okolina nalazi se ispred mene.

Kada su moje noge dotakle tlo, oprezno sam se približio bolničkim vratima. Taksist nije ni ponudio svoju pomoć, već odletio u trenu. Pitao sam se kako ću živjeti bez štapa. Ali za vid bio sam spreman odreći se mnogo toga više od jednog štapa.

Prepoznao sam zvuk liječnikovih koraka još kada je bio na drugoj strani hodnika. Ubrzo je došlo vrijeme da me se isključi iz stvarnosti.

Ne znam što se sve događalo tijekom operacije i koliko je ona trajala, no kada sam se vratio u svijet živih, ugledao sam nešto – bio je to strop, bila je to bolesnička soba puna fascinantnih aparata.

I sada sam ovdje. Stojim pokraj velikog prozora i promatram nevjerojatnu okolinu ispred sebe: leteće aute, zgrade više od oblaka i dva sunca.

„Vidim da si progledao.“ - reče mi liječnik s laganim osmijehom kada mi se pridruži. „Tvoj stvoritelj ili ukoliko ti je draže otac, javio je da će te doći pogledati za sat vremena. Trenutno u radionici dovršava druge nalik tebi. I oni će uskoro doći k meni na operaciju te ću i njima ugraditi oči preminulih ljudi.“

Zastane te me zadivljeno odmjeri. „Pogledaj se samo... Svaki liječnik ugradio ti je jedno osjetilo i sada si savršen - imaš srce, imaš osjećaje i imaš slobodnu volju. Sada si u potpunosti čovjek. Više uopće ne sličiš na robota.“